

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 538/2025
06.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Петра Голубовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 4К.бр. 44/24 од 28.11.2024. године и Вишег суда у Пироту Кж1.бр. 19/25 од 20.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Петра Голубовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 4К.бр. 44/24 од 28.11.2024. године и Вишег суда у Пироту Кж1.бр. 19/25 од 20.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 4К.бр. 44/24 од 28.11.2024. године у ставу II окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужна да плати у 4 једнаке месечне рате почев од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву приватне тужиле ББ, а како је то ближе опредељено у ставу II изреке пресуде.

Истом пресудом у ставу I окривљена ББ оглашена је кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 2. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 150.000,00 динара коју је дужна да плати у десет једнаких месечних рата почев од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљена не плати новчану казну у остављеном року суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву приватне тужиле АА, а како је то ближе опредељено у ставу I изреке.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1.бр. 19/25 од 20.02.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљене ББ – адвоката Филипа Алексића и браниоца окривљене АА - адвоката Петра Голубовића и пресуда Основног суда у Пироту 4К.бр. 44/24 од 28.11.2024. године, потврђена.

Против пресуде Вишег суда у Пироту Кж1.бр. 19/25 од 20.02.2025. године и пресуде Основног суда у Пироту 4К.бр. 44/24 од 28.11.2024. године у ставу II изреке бранилац окривљене АА - адвокат Петар Голубовић поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе и да на име трошкова заступања пред Врховним судом досуди окривљеној износ од 45.000,00 динара на име „судских такси за подношење захтева“.

Врховни суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама, против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева опредељује повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП. Такође, бранилац као разлог подношења захтева опредељује и повреду закона из члана 453. ЗКП, а која суштински представља повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП. Повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 10) ЗКП су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљене не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона, обзиром да бранилац не наводи из којих разлога није потпуно решен предмет оптужбе (члан 438. став 1. тачка 8) ЗКП) односно не наводи на који начин је пресудом повређена одредба члана 453. Законика (члан 438. став 1. тачка 10) ЗКП).

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 10) ЗКП нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреду закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреду, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред изнетог, бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да став II изреке говори о предузимању делатности окривљене АА које би се могле подвести под радњу извршења кривичног дела, али да при томе нема доказа да је уопште радња АА проузроковала радњу кривичног дела увреда. У вези са изнетим, бранилац цитира исказ сведока ВВ, износи сопствену оцену њеног исказа, као и сопствене чињеничне закључке у вези са постојањем радње извршења кривичног дела на страни окривљене АА, оспоравајући чињеничне закључке суда изнете у побијаним пресудама.

На описани начин, по ставу овог суда, бранилац само формално нумерише повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, док у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 451. ЗКП, а у образложењу захтева означава и образлаже повреду закона из члана 15. и 16. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као ни повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 451. ЗКП и члана 15. и 16. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд захтев, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић